

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۲ شهریور ۱۴۰۲

خطبه‌ی ۲۸ صفر

سلام بر آفریننده‌ی زمین و آسمان، خالق کل شی. پروردگار زمان‌ها و دوران‌ها در تمام ادیان. اینک زمان می‌رود تا دل‌های مشتاق را بر سر سفره‌ی بندگانی مهمان کند که تبارک الله را می‌شناسند زیرا پروردگار در خلقشان أَحْسَنُ الخالقین را به تصویر کشیده است تا عقل‌های کاشف‌گر در صفات جان مطهرشان اندیشه کنند. فرشتگان به آستانشان بشتابند. خلیفگانی که حکومتشان تمام نمی‌شود، تخت و تاجشان از بین نمی‌رود، دلدادگانشان بر آمدن و رفتنشان درود می‌فرستند تا زمان امانت خویش را آشکار کند. نامی از باطل بر جای نماند. زمان‌ها و دوران‌ها بر صفحه‌ی جهان ظاهر شوند. وارث انبیاء بر جایگاه جدش بایستد و اعلام دارد: منم وارث محمد (ص)، پیامبری که آخرین برگزیده‌ی الهی بود. رحمتی که همواره در زمان باقی ماند تا امتش او را در آیات قرآن کریم بشناسند. خاندانش وارثان حقیقی و رهبران امتش بودند. افسوس که مردمان شیفته‌ی آتشی هستند که شیطان نفسشان می‌افروزد تا حقیقت جانشان را مخفی کند و عمرشان در حلقه‌ی باطل بگذرد و به برزخی وارد شوند که نشانی از علایق باطلشان در آن دیده نمی‌شود. امروز زمان از حرکت می‌ایستد. ساعت‌ها و ثانیه‌هایش به ناله و فغان مبتلا می‌شود. وای بر ساعتی که نشان از ایستادن ضربان قلبی دارد که در دریای احسان الهی غوطه‌ور است. جان مطهرش به فرمان الهی از روح ملکوتی‌اش جدا می‌شود و به دل خاک می‌رود. او عبدالله است، عبد و بنده‌ای که جز رضایت حق را طلب ننمود و اینک قلب زمان از رفتنش به غمی جان‌سوز مبتلا گشته. وحی، گنجینه‌ی هدایت الهی با وجود مقدسش همراه می‌شود و همگان را از این نعمت بی‌منتها محروم می‌سازد. روزی که تا قیامت حزنِ اندوهش دل‌های مشتاق را به غمی مبتلا می‌سازد که درمانش جز به دست فرزند و وارث انبیاء درمان نمی‌شود. پس برای آمدنش همه با هم فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج